Nummer 265

het V.D.H.-tje

24 Februari 1951

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

De eerste paal

Vorige week maakten wij melding van het slaan van de eerste paal voor de nieuwe magazijnloods. Hierboven een plaatje van dit belangrijke feit. De heren L. W. en J. v. d. Heem in gezelschap van ir. v. d. Erve, architect van de nieuwe bouw, slaan het inheien gade. Na een week werken is men reeds klaargekomen met dit heiwerk.

verder bouwnieuws

Donderdag is men klaar gekomen met het heiwerk voor de nieuwe magazijnloods.
Tevens werden enkele palen geheid voor het monument, dat bij gelegenheid van het jubileum op het voorterrein van de fabriek zal worden geplaatst.
Begonnen werd met buigen van het betonijzer voor de nieuwe loods; voor de bestrating hiervan voerde men 54.000 bakstenen aan.

Het bouwterrein voor het laboratoriumgebouw en cantine is deze week reeds geheel droog gemalen. De dragline is inmiddels begonnen met het uitdiepen van de bouwput.

Roelants, Lange Haven 141, Schiedam of door schriftelijke bestelling bij onze afdeling publiciteit.
Voor wie dit nummer nog niet kent: onze muziekinstallatie zal het dezer dagen enkele malen spelen!

Persoonlijk overwicht
gevoel voor humor nodig

Drs G. Bos, adjunct-directeur van het Nederlands Instituut voor personeelsleiding sprak Woensdagavond 21 Februari j.l. in de filmzaal Maanweg voor chefs en bazen over „PERSOONLIJK OVERWICHT".

Overwicht is een ander woord voor „prestige". Prestige is altijd gebonden aan een persoon. Het is dus iets anders dan gezag. Dit laatste betekent „meer macht". Gezag is altijd gebonden aan een functie en dus verplaatsbaar. Dit is het uitwendige gezag. Iemand met prestige heeft zedelijk, natuurlijk, persoonlijk overwicht.
Er zijn een aantal kenmerken te noemen voor een leidinggevende, die persoonlijk overwicht heeft.

1. Hij houdt zich aan de rechtsorde, die in het bedrijf geldt.
2. Hij wordt gekenmerkt door innerlijke rust en evenwicht.
3. Hij bezit morele kwaliteiten: rechtvaardigheid en eerlijkheid.
4. De leider heeft overwicht als hij het vertrouwen van zijn mensen kan winnen.
5. Menselijkheid en tact. De leider moet een ander kunnen begrijpen en aanvoelen wat hij ná contact met de ander moet zeggen of doen.
6. Een lagere leidinggevende functionaris moet ook **moed** bezitten om dingen die rechtvaardig zijn aan de hogere leiding door te geven.
7. Goed vakmanschap. Dit is echter **niet** beslissend voor het al of niet geschikt zijn voor een leidende functie.
8. Gevoel van eigenwaarde.

Al deze eigenschappen treden in de zichtbaarheid. Toch heeft een mens met prestige nog iets, wat moeilijk te omschrijven is, iets wat ons op een afstand houdt en ons aantrekt tegelijk.
Er zijn mensen, die menen dat een chef prestige verliest, als hij gevisiteerd wordt. Dat is natuurlijk niet waar. (Wel als er iets bij hem gevonden wordt!)
Evenmin wordt zijn prestige verhoogd, wanneer hij in een aparte cantine eet of andere bedrijfskleding draagt.
Al deze uitwendige dingen kunnen symbolen zijn van het gezag. Maar ze zeggen niets over het prestige.
Wil iemand zijn prestige handhaven, dan moet hij ongelijk durven bekennen, een vriendelijk woord voor een ander over hebben, iets waarderends kunnen zeggen wanneer iemand zich buitengewoon heeft ingespannen en gevoel voor humor hebben.

SOLEXLIED

Stokvis heeft door DECCA een opname laten maken van het Solexlied van Jaap Valkhoff, gespeeld door Accordeola en gezongen door Max van Praag.

Deze platen worden gratis beschikbaar gesteld voor de liefhebbers. Alleen moet voor de solide verpakking en porto 75 cent worden betaald.

Men ontvangt een plaat door storting van *f* 0,75 op postgirorekening 5858 ten name van Kon. Nederl. Boekdrukkerij H. A. M.

ANTI-VERSPILLINGSACTIE

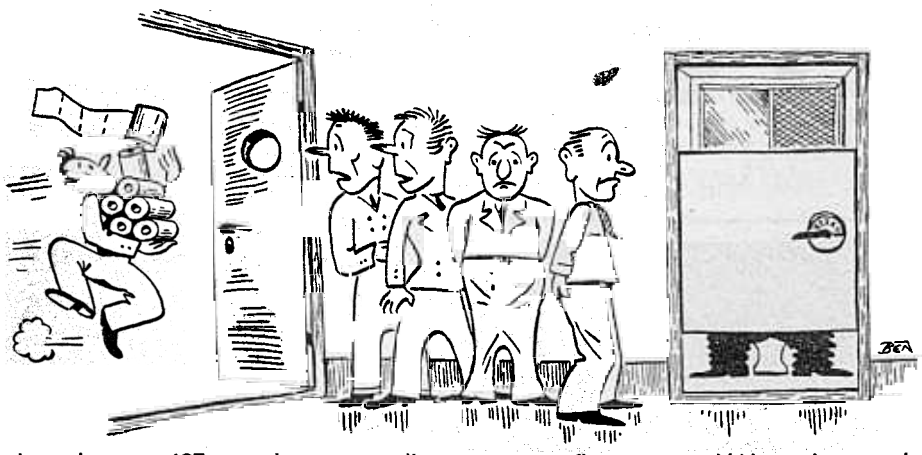

Inzending no. 137 van de anti-verspillingsactie was afkomstig van N.N. en bevatte de suggestie altijd te zorgen voor voldoende rolfilm op de toiletten. Het gebrek aan toiletpapier is dikwijls te wijten aan verspilling en ieder weet van thuis hoe schaars toiletpapier is.
Ben dacht er anders over.

WAAR GAAN WE MEE OM?

Op deze vraag kunnen we ons een menigte antwoorden denken. We denken dan aan ons gezin, aan vrienden, verloofde of kennissen. Of aan de kaartclub waarin we op gezette tijden onder het genot van een geurige sigaar en een kop koffie onze partner een stommerd vinden, aan de voetbalclub waar we 's Zaterdags gezellig onze stramme leden los trappen achter het bruine monster en vul zelf de andere mogelijkheden maar in.

Aan al deze contacten in vrije tijd denken we we hier echter niet. We hebben nu het oog op een heel ander soort contact, namelijk op dat met de materialen en gereedschappen waar we dagelijks mee omspringen. Realiseren we ons nu nog wel zo duidelijk waar we mee om gaan?
We vinden het zo vanzelfsprekend, dat we elke dag weer opnieuw met vaardige hand — en helaas soms ook met minder vaardige hand — de bewerkingen uitvoeren die van het uitgangsmateriaal de producten maken waaraan ERRES zijn naam dankt. We zijn ons daarbij ternauwernood bewust van de waarde die dit materiaal vertegenwoordigt.
Weten we wel, dat de onderdelen die per jaar door de handen van elke man in de fabriek gaan, ruw berekend alleen al wat materiaal betreft een waarde van *f* 75.000.— vertegenwoordigen?
Wanneer men van elke 100 producten één product zou beschadigen, verkeerd bewerken en dergelijke dan zou men per jaar *f* 750.— schade veroorzaken.
Met 1000 mensen in ons bedrijf zouden we dan per jaar het ronde sommetje van ¾ millioen gulden naar de schroothoop brengen. Gelukkig is het niet zó erg, maar toch altijd nog erg genoeg.
Voelt U de fijne nuance?
Veel uitvaloorzaken liggen binnen onze invloedssfeer. Om er enkele te noemen: onjuiste behandeling tijdens de bewerking, slordigheid bij het stapelen of storten, roekeloos vervoer, kortom: ONACHTZAAMHEID.
Met deze cijfers hebben we U niet de stuipen op het lijf willen jagen.
Wat willen we dan wel?
Dat we ons zelf opnieuw de vraag stellen: **Waar gaan we mee om?**
Het antwoord op deze vraag leert ons scherp de verantwoordelijkheid zien die we als medelid van de grote werkgemeenschap tegenover elkaar hebben. Om daarin een handje te helpen, gaan we ook hier een actie voeren onder het motto:
„WAT ZOU DIT KOSTEN?"
Gedurende een aantal weken zal in een vitrine, welke in de grote cantine wordt opgesteld, een van onze onderdelen worden tentoongesteld (elke week een ander onderdeel), met eenzelfde onderdeel dat tijdens het bewerkingsproces is uitgevallen.
En U wordt dan gevraagd:

a. Schat de prijs van het onderdeel. In deze prijs moet zijn inbegrepen: materiaal, loon en onkosten.
b. Schat de reparatiekosten van het uitgevallen onderdeel zoals dit in de vitrine wordt getoond. (Hiermee worden dus bedoeld de kosten aan materiaal en loon, welke besteed moeten worden om dit afgekeurde onderdeel weer bruikbaar te maken.)

Schrijf deze prijzen op het formulier dat door de tijdschrijver wordt verstrekt en stop het dan in de brievenbus bij de vitrine. Men dingt dan mee naar het wekelijks uit te loven boek of vijf gulden (naar verkiezing). Degene die de werkelijkheid het dichtst benaderd is winnaar.
De uitslag wordt wekelijks in het VDH-tje en op de publicatieborden bekend gemaakt.
Volgende week stellen we ons dus opnieuw de vraag: **Waar gaan we mee om?**

Eerste premie

Als prijswinnaars (inzenders van het grootste aantal anti-verspillingsideeën) zijn uit de bus gekomen:

Nabewerking		
1. v. d. Velde	48 ideeën	*f* 15.—
2. Hofman	46 ideeën	*f* 10.—
Plaatwerkerij		
1. Versteeg	8 ideeën	*f* 15.—
2. Landers	8 ideeën	*f* 10.—
Draaierij		
1. Eenenaam	8 ideeën	*f* 15.—
2. v. d. Steen	7 ideeën	*f* 10.—

Ter verduidelijking diene, dat deze premie alleen betrekking heeft op het aantal inzendingen.
De ideeën zelf moeten nog worden beoordeeld en beloond. Het uitwerken daarvar zal nog wel enige weken vergen.
Vrijdagmiddag heeft de bedrijfsleider de premies uitgereikt.

DE KROON

Afscheid Hr Verkuylen

Bij gelegenheid van de overplaatsing van de heer Verkuylen naar zijn nieuwe functie aan de fabriek Maanweg, heeft het personeel van de Kroon gemeend haar waardering voor hem te moeten uiten.
Daarvoor waren Vrijdag 16 Februari j.l. in de vergaderkamer aanwezig de diverse chefs en bazen, terwijl het personeel werd vertegenwoordigd door de voltallige kern.
De voorzitter van de kern begon met de heer Verkuylen hartelijk te bedanken voor alles wat hij voor het personeel zowel rechtstreeks als door tussenkomst van de kern heeft gedaan. Hij wees op de prettige sfeer die er altijd tussen de bedrijfsleiding en de kern geheerst heeft.
Daarna nam de heer de Cates, als oudste medewerker, het woord. Hij memoreerde de Kroon in de jaren van 1945 tot 1951 en wees op de vooruitgang, welke onder leiding van de heer Verkuylen steeds verder was voortgeschreden.
Verder hoopte hij, dat de nieuwe taak d heer Verkuylen evenveel voldoening zou schenken, als die welke hij nu achterliet. Tenslotte overhandigde hij een cadeau namens alle personeelsleden in de vorm van een barometer.
Bovendien werd een gedenkalbum aangeboden met de handtekeningen van het gehele personeel en verlucht met foto's, waarbij enkele uit de begin-periode van de fabriek.
Hierna nam de vertrekkende zelf nog even het woord om allen te bedanken voor de medewerking. Hij had graag zijn programma voor 1951 nog geheel afgewerkt, doch andere opdrachten wachten hem thans.
De periode die hij bij de Kroon had doorgebracht noemde hij zeer leerzaam. Het werk heeft hem steeds voldoening geschonken, doch hij zeide overtuigd te zijn dat deze nieuwe taak hem evenveel voldoening zou geven.

Burgerlijke Stand

Geboren

Catharina Helena Maria, dochter van H. W. Scheffer, afdeling framebouwerij, 14.2.1951.
Jacobus, zoon van L. J. v. d. Harst, afdeling framebouwerij, op 15.2.1951.

INTREDINGEN

19.2.1951
I. Gentskens, montage
G. Pauw, idem
A. R. Slegtenhorst, idem
R. van Wensveen, idem

Deze week zond de heer Vonk een idee in voor het gebruiken van afvalpijp, welke inzending door de ideeëncommissie is beloond met een premie van *f* 5.—.
De gang van zaken van onze ideeënbus is niet onbevredigend.
Er zijn op dit moment nog een aantal ideeën in onderzoek.

De oplossing

Met ons 25-jarig jubileum in zicht, vraagt menigeen zich af, waar de voorspoedige groei van VDH toch wel aan te danken is.
Deze week hebben wij het ontdekt: aan de ongewoon grote hoeveelheid verstand die in ons bedrijf aanwezig is. Zoveel, dat het opgeslagen moet worden.
Men leze het voorschrift transportmiddelen, hoofdstuk 3, paragraaf 3.

3. De kisten en bakken moeten met verstand worden gevuld d.w.z. niet te weinig in een bak of kist maar ook niet te veel. De inhoud mag nimmer boven de rand van de kist uitsteken.

BONTE AVOND GROOT SUCCES

„Had jij nu heus gedacht, dat je hier achter het raadsel van het ding zou komen? Bluf is het geweest, ze weten het net zo min als wij."

Dit ongeveer zei mijn vrouw tegen mij, toen wij Donderdagavond 15 Februari het gebouw voor K. en W. in Utrecht verlieten, na daar de bonte avond van de Utrechtse collega's te hebben bijgewoond.

„Nou ja," repliceerde ik bedeesd, „ze hebben het raadsel toch opgelost. Je hebt toch zelf gezien, wat er in die kist zat!"

„Larie," antwoordde mijn altijd practische vrouw, „dat kan het nooit geweest zijn. Dat had iedereen willen hebben en het was heus niet zo'n toer geweest om het kwijt te raken."

„Ja maar . . .", probeerde ik tegen te stribbelen, hopende door enige toenadering van de zijde van mijn ega de mij reeds wekenlang pijnigende onzekerheid omtrent de aard en herkomst van „het ding" te kunnen kwijtraken, mij aldus een weg bereidend tot een gelukkiger leven met meer eetlust en minder koud geworden koffie, „ja maar, 't was toch een verouderd type."

„Ik wil er nog mee gestraft worden," was het antwoord en toen waren wij op het stationsplein aangeland, waar een zak heerlijke patatten in staat was onze aandacht van het ding af te leiden en de opkomende storm te bezweren.

„Hoe vond je die twee meisjes met guitaar?"

„Allerliefst, net als dat ballet," antwoordde ik uit de grond van zijn hart.

„Nou nou," bitste mijn vrouw, die kennelijk meteen weer over het ding wilde beginnen, van welk voornemen ik haar afbracht door diplomatisch te onderbreken met: „Ik bedoel natuurlijk, dat ze allerliefst zongen en speelden. Jammer dat ze op 't einde niks kregen."

„Inderdaad, ze hadden het dubbel en dwars verdiend, maar dat accordeon-duo was ook uitstekend en die kregen toch ook niets."

„Hoho," meende ik haar schaakmat te kunnen zetten, „je vergeet de goochelaar. Weet jij hoeveel gebakjes ze onder die strohoeden hadden? Hoe lapt die vent het hem, hè, die doos was toch echt leeg, alleen konden wij uit de verte niet zien of de taartjes ook echt waren. Toch wel makkelijk als dat spul weer op de bon komt! Zou die cake in de pauze ook van hem zijn geweest? Dan hadden ze het toch wel wat goedkoper . . ."

„Jij hebt ook altijd wat," onderbrak mijn vrouw, „die cake was — hè wat zout — die cake was lekker en dat moet je van die gegoochelde gebakjes maar afwachten. Maar welke schets vond jij het leukste?" (Tussen haakjes zij opgemerkt, dat dat „hè wat zout" sloeg op de laatste patat, die mijn vrouw in haar mond stak.)

„Die robot vond ik erg leuk," zei ik.

„Zeker vanwege die zoenen, hè. Ik vond die dubbelganger veel geestiger."

„Over zoenen gesproken," meende ik te mogen opmerken, „maar wat waar is, is waar, die snuiter met die middenscheiding speelde heel goed. Ik vind het Utrechtse publiek ook spontaner dan in Den Haag en de zaal is af."

Maar wacht maar tot onze nieuwe cantine klaar is. In eigen omgeving is toch altijd prettiger.

Inmiddels waren wij op het tweede perron aangeland.

„Zou die van der Gaag werkelijk een ander geweest zijn, dan van de Gaag van VDH?" vroeg mijn vrouw.

„Kind laat je niks wijsmaken, hij deed maar alsof. Je kan toch als buitenstaander veel makkelijker met interne omstandigheden spotten dan als rasechte VDH-er. Ik snap niet, dat jij je van alles laat wijsmaken, je moet door de dingen heen zien!"

Hoe ik op die onzalige gedachte kwam het woord dingen te gebruiken, snap ik nog niet. „En toch kan het ding nooit een ERRES stofzuiger zijn geweest," onderbrak mijn betere helft.

Toen denderde de trein van 11.42 binnen.

ATOOMENERGIE

Op 12 Maart aanstaande zal ir Zaayer een lezing houden voor personeel Utrecht over „ATOOMENERGIE".

De kern stelt zich voor deze lezing te laten volgen door een hersengymnastiek-wedstrijd. De heren Meijs en Carsouw zijn reeds bereid gevonden als jurylid op te treden. De bedoeling is twee ploegen te vormen van plm. 8 man en ditmaal de volgende afdelingen tegen elkaar te laten uitkomen: Boekhouding, fabrieksadministratie, magazijnadministratie, loonadministratie, magazijn en huisvesting **tegen** productiebureau, technisch bureau, personeelszaken en Arntzstraat—afdeling nabewerking.

Indien men deel wil nemen, kan men zich opgeven bij de kernleden.

Vrijwilligers voor!

INTREDINGEN

15.2.1951

H. J. Coomans, stamperij
H. C. J. Copier, montage
Mej. A. M. M. v. d. Hof, idem
Mej. A. H. T. Zwart, idem

Dankbetuiging

Wij ontvingen dankbetuigen van H. J. den Dijker, afdeling nabewerking, en A. J. Buisman, afdeling magazijn, aan ziekentroost en voor belangstelling tijdens ziekte.

Concert U.S.O.

Maandag 5 Maart concert door het U.S.O. in Tivoli.

Dirigent Paul Hupperts.

Soliste Ria de Groot, piano.

Programma:

1. Treurmuziek uit Tyl Uilenspiegel, v. Gilse
2. Pianoconcert in bes KV 450, Mozart
3. Symphonie Fantasique, Berlioz

Kaarten vanaf 26 Februari verkrijgbaar aan de Vakbondkantoren.

Mutatie

In de plaats van mej. M. v. Lint, die als kernlid bedankte, werd door de kernkiescommissie mej. M. J. Lens, afdeling montage, verzocht tot de kern toe te treden.

Mej. Lens, die in stemmenaantal op mej. v. Lint volgde, heeft de benoeming aanvaard.

Wij wensen mej. Lens veel succes en danken mej. v. Lint voor hetgeen zij deed in het belang van de kern.

De macht van het kleine

Laten wij eens aannemen, dat U een jaarsalaris heeft van *f* 3.000.—. Wist U dan dat U duizend jaar zou moeten werken om het bedrag te verdienen, dat maandelijks door brand wordt vernietigd?

Och kom, zult U zeggen, dat is natuurlijk het bedrag dat in Amerika verloren gaat. In dat land werkt men nu eenmaal met grote getallen.

Neen, nogmaals neen, het is het bedrag dat in een land gemiddeld per maand verloren gaat door brand. De statistieken over 1950 wijzen het uit. *f* 3.000.000.— vernietigd in één maand.

Ontzettend, denkt U, maar veel erger is het dat al deze branden klein begonnen zijn. Eén ogenblik van onbedachtzaamheid en kapitalen zijn verloren voor de gemeenschap. Hieraan doet het kleine bericht: „Verzekering dekt de schade" niets af.

Hoe is dit in onze bedrijven? Natuurlijk perfect, zegt U. Neen, bij ons geen herhaling van het geval, dat zich deze week in Muiden heeft afgespeeld: geen commandant van de brandweer was aanwezig; het materiaal werkte niet, omdat er in twee jaren niet was geoefend. Neen, dan bij VDH: een perfecte brandweerploeg, die wekelijks oefent en geïnstrueerd wordt door de heer Labrie. Dit is de man, die voor hij bij VDH in dienst trad, als instructeur aan de Haagse brandweer was verbonden. Prima dus bij ons; moderne, regelmatig gecontroleerde blusmiddelen, automatische beveiligingsinstallatie voor de brandbaarste afdelingen enz. enz. Maar toch, ook bij ons geldt het parool: niet inslapen, maar denken om de macht van het kleine.

Eén onbedacht ogenblik kan een ramp betekenen, want al is ons bedrijf verzekerd, aan het verzekeringsgeld heeft onze directie niets. Wij hebben nodig gebouwen, machines, installaties en dergelijke, om geld te verdienen.

Wist U dat in onze fabriek een brand is ontstaan door onnadenkendheid van een overigens zeer bekwaam medewerker? Wist U dat onlangs een van de mensen van de brandweerploeg constateerde, dat na werktijd op een afdeling, waar kleine hoeveelheden benzine stonden, een schilder (geen VDH-er) rustig aan het roken was tijdens zijn werk.

Zo zijn er natuurlijk veel gevallen, waardoor dagelijks onze veiligheid in de bedrijven van VDH wordt bedreigd.

Laten wij allen gedurende ons werk er aan denken, dat de kleinste fout grote gevolgen kan hebben en laat ieder, die een begin van brand ziet, steeds rustig blijven en trachten met de overal aanwezige snelblussers de eerste hulp te verlenen. Steeds direct de telefooncentrale (toestel 9 en 111) waarschuwen onder kalme en rustige vermelding van de juiste plaats.

Bedien nooit de waterkranen. Dit is de taak van de fabrieksbrandweer. Grijp ook nooit een snelblusser, als er iemand van de fabrieksbrandweer in de nabijheid is.

Zij weten precies hoe elk apparaat moet worden bediend en welk apparaat bij een bepaalde soort brand moet worden gebruikt.

Denkt U er om, de groote van de eerste stap die U doet is niet zo belangrijk, wel de richting die U neemt.

JUBILEUM H. C. MEYER

Het is de mens eigen, dat hij op de foto een vriendelijker gezicht trekt dan in het dagelijkse leven. Uitzondering op deze regel vormt H. C. Meyer, hierneven afgebeeld, die zijn dagelijkse werk verricht met de glimlach die hem op de foto siert.

29 Augustus 1938 kwam hij in onze dienst. 1 Maart aanstaande is dat 12½ jaar geleden. In die tijd is H. C. Meyer van monteur via eindcontroleur-radio opgeklommen tot controleur van televisietoestellen. Hij is een van die stille werkers, die niet aan de weg timmeren, doch die in ons bedrijf toch tot de spreekwoordelijke steunpilaren gerekend kunnen worden.

Goedgehumeurd en hulpvaardig als hij is, wordt Meyer alom gewaardeerd. Bij collega's is hij vanwege deze eigenschappen populair en aan felicitaties zal het hem daarom op Donderdag aanstaande dan ook niet ontbreken.

Verkoop onderdelen gestopt

In verband met de toenemende schaarste is de verkoop van materialen en onderdelen, zowel door afdeling service als afdeling verkoop, gestaakt.

Evenmin zal men voortaan werkzaamheden in de fabriek kunnen laten verrichten.

Voor de verkoop van gerede producten (radiotoestellen, stofzuigers en dergelijke) blijft de bestaande regeling onverminderd van kracht. Ieder kan dan op bepaalde voorwaarden deze artikelen kopen.

Voor de service aan ERRES-producten geldt de regeling, dat vervangingsonderdelen slechts kunnen worden verstrekt tegen inlevering van het oude onderdeel. Dit zal kunnen inhouden, dat het toestel daarom moet worden afgegeven bij de ERRES service in de Muzenstraat.

Betaling privé telefoongesprekken

De laatste tijd is het aantal telefoongesprekken sterk toegenomen. Onze telefonisten, die het toch al druk hadden, worden hierdoor zwaar belast.

Daarom zullen wij trachten het gebruik van de telefoon te beperken. Dit geldt vooral voor privé-gesprekken, die tot nu toe op beperkte schaal mochten worden aangevraagd.

Wij brengen in herinnering, dat voor de berekening van interlocale automatische gesprekken waarvan de P.T.T. geen gespecificeerde afrekening verstrekt, de regeling geldt, dat hiervoor een bedrag moet worden betaald, berekend naar de gemiddelde gespreksduur, dus: het dubbele van de prijs van een gesprek van 3 minuten.

Voor een gesprek naar bijvoorbeeld Wassenaar wordt 2 x 6 cent, naar Rotterdam 2 x 30 cent berekend.

Voor zakelijke gesprekken wordt deze prijs door de afdeling verkeer aan de afdeling van de aanvrager doorberekend, voor privé-gesprekken wordt een detailverkoopnota aan de persoon in kwestie aangeboden. De werkzaamheden aan de privé-gesprekken zelf (aanvragen, administreren, berekenen, nota schrijven en kosten innen) worden gratis verricht. In verband hiermede moet het voeren van privé-gesprekken zoveel mogelijk worden voorkomen en zullen aanvragers, die niet aan een vlotte afwikkeling van de aansluiting, de administratie en de betaling medewerken, voortaan hiervan worden uitgesloten.

Er werd . . . .

op de codering ontvangen een geheel nieuw stalen tekeningenarchief. Vergeleken bij de oude, trouwe, houten kasten symboliseren deze grijze stalen meubelen wel zeer sterk de evolutie in onze bedrijven.
Intussen: Hr Meesters c.s. kunnen tevreden zijn. Het archief is grondig gesaneerd.
door de heer Veldkamp Maandagavond j.l. in een geheel bezette zaal een voordracht gehouden over geschiedenis en organisatie van VDH. Het gehoor bestond uit leden van de Vereeniging van Christenvrouwen, te Voorburg.
door de heren v. d. Klooster en Kroon per stationcar een expeditie ondernomen naar de binnenlanden van Zuid-Holland, zijnde het nijvere stedeke Alphen aan de Rijn, alwaar in de gemeentelijke nijverheidsschool onze bedrijfsfilm (met explicatie) zulk een dankbare ontvangst genoot, dat een tweede voorstelling nodig was.

Solex excursies

Maandag 26 Februari aanstaande zal de eerste groep personeel van Solex-servicestations een bezoek brengen aan onze fabrieken Maanweg en de Kroon.

HIVO-agenda

25 Febr.: 10.00 uur v.m., Diligentia. Voordrachtochtend door **Maud Cossaar.** Fragmenten uit werken van Arthur Schendel en Theun de Vries.
4 Maart: „Naar Europa's Eenheid". Spreker prof. dr H. Brugmans over „Crisis in de Europese éénwording", met films.
11 Maart: „Een vizioen uit het oude Egypte" Mysteriespel door P. L. Grim.

Al deze ochtendvoorstellingen zijn toegankelijk voor gewone en buitengewone leden. Toegangsprijs *f* 0.50 per persoon.
Cursussen, welke in Uw bijzondere aandacht worden aanbevolen.
U weet het, buitengewone leden hebben **alle voordelen** van het lidmaatschap van het H.I.V.O. En het kost U slechts 25 cent per maand (echtparen totaal 40 cent per maand). Mej. Groeneweg, afdeling sociale zaken, zal U gaarne noteren.

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan directie, chefs en collega's voor de mooie cadeaux die ik mocht ontvangen ter gelegenheid van mijn 10-jarig jubileum.

Mej. B. Pieters, afd. montage

INTREDINGEN

15.2.1951
Mej. M. Carton, voorcalculatie
16.2.-1951
G. T. Wessel, magazijnadministratie
19.2.-1951
N. V. Franssen, opleiding
W. J. Laurentius, productiebureau
J. T. Kwant, galvano
J. H. Townsend, inleerband
J. v. d. Haak, idem
J. de Jong, idem
H. Robert, idem
W. E. Vermeulen, idem
W. v. d. Wal, idem
Mej. M. G. Donkersloot, schoonmaakdienst

Burgerlijke Stand

Geboren - VDH
Hans, zoon van L. v. d. Plas, afdeling houtmagazijn, op 14.2.1951.
Gehuwd
P. v. Dijk, metaalmagazijn, met mej. A. v. Rijnbach op 28.2.1951.

10 JAAR IN DIENST

Mejuffrouw E. P. J. Pieterse, afdeling montage, was 17 Februari j.l. 10 jaar in dienst. Zij werd deswege door de directie vereerd met het traditionele geschenk voor de 10 jaar in dienst zijnde dames: een zilveren bestek.
Ook de afdeling bedacht haar met een geschenk en bloemen.

Hierbij betuig ik aan collega's en ziekentroost mijn dank voor de gaven, ontvangen tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis.

T. Quint, voorcalculatie

Cursus radiotechniek

Zoals bekend organiseert Instituut Steehouwer schriftelijke opleidingen op alle gebied: o.a. electro, radio, radar en televisietechniek, benevens handels- en talenonderwijs.
Dit instituut bood ons aan, indien er circa 25 cursisten van ons bedrijf aan een opleiding deelnemen, een reductie te verlenen en bovendien naast de schriftelijke lessen twee keer per maand gratis een mondelinge les te geven.
Belangstellenden voor een cursus kunnen zich opgeven bij hr van Dorp, afdeling opleidingen.

Maandag a.s. gewijzigde middagpauze

In verband met een belangrijke excursie is de kleine cantine op Maandag 26 Februari na 13.00 uur niet meer beschikbaar.
Kantoor- en laboratoriumpersoneel pauzeert dan:

1e pauze 11.45 – 12.15 uur
2e pauze 12.30 – 13.00 uur

Personeel dat fabriekstijd werkt en gewoonlijk van de kleine cantine gebruik maakt, wordt verzocht ditmaal in de grote cantine te lunchen.
Plaatsen worden daar voor hen gereserveerd.

Kernspreekuur

De kern houdt spreekuur op Maandag 26 Februari aanstaande in de kamer van de heer v.d. Poel.
Aanwezig zijn:
1e pauze: mej. v. Rietschoten en hr Wille;
2e pauze: hr Stoffels en hr L. B. v. d. Linden